

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΤΑΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ο Θεός παραφρόνησε;

Ο ένας νοικιάζει μια νταλίκα και σκοτώνει όποιον βρεθεί στον δρόμο του. Ο άλλος κυκλοφορεί με τρακόσια φυσιγγία και κλείνει ραβιτσιώτη μέσω ιστοσελίδας κοινωνικής δικτύωσης για να σκοτώσει. Ένα μαχαίρι φτάνει για να κόψει ο τρίτος την καρδιά του ιερέα στην εκκλησία της Νορμανδίας. Διάγνωση: ο ένας είναι παράφρων, ο δεύτερος ήταν σίιτης, άρα δεν έχει σχέση με το Ισλαμικό Κράτος, ο τρίτος όμως φώναζε το όνομα του ISIS καθώς ορμούσε μες στον ναό. Καθημερινότητα της δυτικής Ευρώπης, καθημερινότητα και του αραβικού κόσμου ακόμη. Εκεί τα θύματα της τρομοκρατίας δεν μπορούν να μετρηθούν.

Οι δυτικές χώρες μπορούν ακόμη να εκπλήσσονται. Κάτι είναι κι αυτό. Ζητούνται ευθύνες απ' την αστυνομία στη Νίκαια, ο υπουργός Εσωτερικών της Γαλλίας απολογείται, ο πρόεδρος Ολάντ τον καλύπτει. Στη Γερμανία συνεδριάζει το

συμβούλιο ασφαλείας της χώρας. Μήπως πρέπει να δοθούν περισσότερα μέσα στην αστυνομία; Μήπως το παρακάναμε με την ελεύθερη μετακίνηση; Ρωτήστε όσους ψήφισαν Brexit και στήθηκαν ώρες στην ουρά για να περάσουν το Κανάλι. Ευτυχώς εμείς εδώ δεν έχουμε τέτοια προβλήματα. Η Ελλάδα, ως περίπου ευρωπαϊκή χώρα, μεθωριακός σταθμός του Δυτικού Πολιτισμού, προς το παρόν ασχολείται με την απλή αναλογική και την κατασκήνωση των No Border Αλληλεγγυών.

Οι θιασώτες του πολιτισμικού σχετικισμού συνεχίζουν να υποστηρίζουν τη θεωρία της πολυπολιτισμικότητας. Η θεωρία πάνω απ' όλα. Όταν έχεις φτάσει να κατασκευάσεις ένα θεωρητικό σχήμα, όταν έχεις φάει τη ζωή σου στο πανεπιστήμιο για να το διδάσκεις, όταν η πνευματική ζωή στην Ευρώπη, αλλά και στις ΗΠΑ, τις τελευταίες δεκαετίες αρδεύεται από τον σχετικισμό, πώς

να δεχθείς ότι η πραγματικότητα έχει την αναιδία να σε διαψεύσει; Ο πολιτισμικός σχετικισμός έχει γίνει η θρησκευτική πίστη των ελίτ της Δύσης. Και τα συμπαρομαρτούντα, τα κοινωνιολογικά και οικονομικά κίνητρα. Όταν όλοι οι πολιτισμοί είναι ίδιοι, οι άνθρωποι συμπεριφέρονται με τον ίδιο τρόπο αν δεν τους χωρίζουν οι κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες.

Και η θρησκεία; Μα για τους άθεους, τους σοβαρούς διανοούμενους του κόσμου τούτου, όλες οι θρησκείες είναι ισότιμες, όπως και όλοι οι πολιτισμοί. Και γιατί δεν σκοτώνουν χριστιανοί ή Εβραίοι στο όνομα του δικού τους Θεού, κι αν είναι άποροι, αποκλεισμένοι κοινωνικά ή ψυχοσθενείς; Το έκαναν οι χριστιανοί με τις Σταυροφορίες και τους θρησκευτικούς πολέμους που αιματοκύλισαν την Ευρώπη. Μόνο που μας χωρίζουν κάτι αιώνες Ιστορίας από τότε. Και απαντά ο μελίχιος διανοητής: Κάποια

στιγμή θα φτάσει και το Ισλάμ στα δικά μας επίπεδα ανοχής. Και δεν είναι έτσι όλο το Ισλάμ. Συμφωνώ απολύτως: μόνο που το Ισλάμ παράγει τρομοκρατία στο όνομα του Θεού του. Και στόχος της είναι η Δύση.

Υπάρχει μια δόση σχεδόν θρησκευτικού φανατισμού σε όλες τις μορφές τρομοκρατίας. Ακόμη και οι βλαμμένοι δικοί μας που μιλούσαν στο όνομα της επανάστασης τον είχαν. Στην περίπτωση της Τζιχάντ το κίνητρο, τουλάχιστον το ομολογημένο, είναι η θρησκεία. Η παραφροσύνη είναι ο καταλύτης. Πολιτισμική αφέλεια; Αν η Δύση δεν παραδεχθεί ότι ο πόλεμος που της κηρύχθηκε είναι πολιτισμικός, θα βυθίζεται όλο και περισσότερο στην κινούμενη άμμο του τρόμου. Και ο πανικός θα φέρει τον λαϊκισμό στην εξουσία, τη δυτική εκδοχή του παράφρονος Θεού της Τζιχάντ.

ΑΥΓΗ

Πυροβολώντας το παρελθόν...

Κραυγές την άνοιξη "γιατί αργείτε να κλείσετε την αξιολόγηση", κι άμα τη λήξει της, κραυγές για το "πώς θα κλείσετε την επόμενη αξιολόγηση". Αγνοώντας την πραγματικότητα, που θέλει να έχουν συμφωνήσει κυβέρνηση και δανειστές να κλείσουν γρήγορα και αναίμακτα τη δεύτερη αξιολόγηση. Ένα θέατρο του παραλόγου παίζεται μήνες τώρα, με κορύφωση (;) τη χθεσινή συζήτηση στη Βουλή. Η κυβέρνηση εγκალείται για τα όσα έκανε -ή ενδεχομένως σκέφτηκε να κάνει- το καλοκαίρι του 2015, ενώ μεσολάβησαν εκλογές με γνωστά τα πεπραγμένα και τις τελικές διλημματικές επιλογές που προηγήθηκαν στους ψηφοφόρους. Εάν ένα συγκεκριμένο μέρος του Τύπου και κυρίως η αξιωματική αντιπολίτευση μαζί με το κομμάτι εκείνο του ΠΑΣΟΚ που έχει ταυτιστεί πλήρως με τις επιλογές Σαμαρά εκτιμούν ότι ο τρόπος να υποσκάψουν την κυβέρνηση είναι να κάνουν «ευαγγέλιο» τις -πάλαι ποτέ αμέτρητες- συνεντεύξεις του Βαρουφάκη και το βιβλίο του Γκάλμπρειθ μάλλον δεν ξέρουν να κάνουν τη δουλειά τους. Πυροβολώντας το παρελθόν -και δη αυτό που εσύ ορίζεις ως παρελθόν- ούτε καθορίζεις το παρόν, ούτε σχεδιάζεις το μέλλον. Το μόνο που πετυχαίνεις είναι να γίνεσαι ακόμη πιο αναξιόπιστος. Και ως μέσο ενημέρωσης, και ως αντιπολίτευση.

Οι πράξεις που έχουν ανέβει σ' αυτό το θέατρο του παραλόγου είναι αμέτρητες: Κραυγές το καλοκαίρι "μην τολμήσετε να βγάλετε τη χώρα από το ευρώ", κραυγές τώρα "γιατί τολμήσατε να κάνετε ένα σχέδιο για την περίπτωση που θα βγάζατε τη χώρα από το ευρώ". Αγνοώντας την πραγματικότητα, που θέλει τη χώρα

να είναι στο ευρώ.

Κραυγές την άνοιξη "γιατί αργείτε να κλείσετε την αξιολόγηση", κι άμα τη λήξει της, κραυγές για το "πώς θα κλείσετε την επόμενη αξιολόγηση". Αγνοώντας την πραγματικότητα, που θέλει να έχουν συμφωνήσει κυβέρνηση και δανειστές να κλείσουν γρήγορα και αναίμακτα τη δεύτερη αξιολόγηση.

Κραυγές προ εβδομάδων "ετοιμάζετε να σύρει τη χώρα στις εκλογές", κραυγές λίαν προσφάτως ότι "δεν σας βγήκε το σενάριο για διπλές εκλογές". Αγνοώντας την πραγματικότητα ότι η κυβέρνηση δηλώνει σχεδόν μονότονα ότι δεν σκοπεύει να πάει σε πρόωρες εκλογές.

Για να μην αναφερθούν καν οι όψιμες ευαισθησίες που επιδεικνύουν κάποιοι για τα λουκέτα και τα βάσανα του πολίτη. Οι ίδιοι κάποιοι που βάφτιζαν αυτές τις ευαισθησίες "λαϊκισμό".

Τελικά, την πιο... ορθολογική περιγραφή της κατάστασης την έκανε χθες -εκτός Βουλής, στην έκθεσή του για το ελληνικό χρηματοπιστωτικό σύστημα- ο διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος: "Από την αρχή της χρηματοπιστωτικής κρίσης μέχρι και σήμερα, οι δυσμενείς μακροοικονομικές συνθήκες οδήγησαν σε ονομαστικές περικοπές μισθών, στην αύξηση της ανεργίας, στην αύξηση του ποσοστού των εργαζομένων σε θέσεις μερικής απασχόλησης και σε πιο ευέλικτες μορφές εργασίας...". Αλλά κι αυτός μένει στη διαπίστωση και ξεχνά παντελώς ότι με την προτεραιότητα ιδιότητά του ως υπουργός Οικονομικών δεν κατάφερε να φρενάρει τίποτε από τα παραπάνω. Θα μπορούσαμε να πούμε και ότι σιγοντάριζε.

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ ANTA ΨΑΡΡΑ

Το πραξικόπημα και η 4η (ελληνική) εξουσία

Πανηγυρίζουν με... νόημα από το βράδυ της απόπειρας πραξικοπήματος ελληνικές εφημερίδες, κανάλια και ραδιόφωνα για το πώς πρώτα ο λαός, μετά τα κινητά τηλέφωνα και τέλος τα κανάλια εμπόδιαν το πραξικόπημα. Μάλιστα, επισημαίνοντας συντάκτες και σχολιαστές το γεγονός ότι οι πραξικοπηματίες κατέλαβαν τη δημόσια τηλεόραση αλλά ευτυχώς όχι τις ιδιωτικές συχνότητες, που τόσο τις πολέμησε ο Ερντογάν και τόσο τις χρειάστηκε τώρα, περίπου υποδεικνύουν το πώς μπορεί να σώσουν τα ιδιωτικά ΜΜΕ μια δημοκρατία.

Ποιος άραγε θα μπορούσε να το αμφισβητήσει αυτό; Κανείς φυσικά! Βέβαια, ως γνωστόν, ο Ερντογάν πολέμησε συνολικά την ελευθερία του Τύπου και της έκφρασης με σκληρές απαγορεύσεις, βία και διώξεις.

Ενώ όμως αυτό πράγματι συνέβη, δεν μπορεί να... αιωρείται το αυθαίρετο συμπέρασμα ότι για τους λόγους αυτούς θα πρέπει να εκπέμπουν τα ΜΜΕ παράνομα και χωρίς να πληρώνουν ή ότι οι τράπεζες πρέπει να δανειοδοτούν σκανδαλωδώς εφημερίδες, κανάλια και εκδοτικούς ομίλους.

Με το ίδιο σκεπτικό, σε λίγο θα φτάσουμε να λέμε ότι αν η δημόσια τηλεόραση είχε κλείσει και στην Τουρκία όπως την έκλεισαν στην Ελλάδα, δεν θα είχαν βήμα οι πραξικοπηματίες!

Αυτοί οι «κάτω από τις γραμμές» υπαιτιγμοί, την ώρα που στη γειτονική χώρα έζησαν τον πανικό, ακόμα και τον θάνατο, ξεπερνάει δυστυχώς κάθε όριο λογικής στην πάντα αναγκαία διατύπωση κριτικής για τις επιλογές μιας οποιασδήποτε κυβέρνησης από την 4η εξουσία.